

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Środy, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmoni) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Księstwa Naddunajskie. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń, 10. lutego. Dnia dzisiejszego został wydany i rozslany z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu V. zeszyt Dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 16. Rozporządzenie ministrów spraw wewnętrznych i sprawiedliwości z 27. stycz. 1858, obowiązujące w Wielkim księstwie Siedmiogrodzie, względem instrukcyi co do wewnętrznego urzędzenia i regulaminu spraw sądów urbaryalnych.

Z tym zeszytem został także wydany i rozslany spis osnowy wydanych w miesiącu styczniu 1858 zeszytów dziennika ustaw państwa.

Sprawy krajowe.

(Posel francuski u dworu. — Kolej do Tryestu utrudzona.)

Wiedeń, 10. lutego. Fml. książę Liechtenstein powrócił dziś z swej podróży z Paryża.

— Jego Excelencya francuski ambasador, baron Bourqueney był przedwczoraj na uroczystej audyencyi u Jego Mości Cesarza i doręczył przy tej sposobności własnoręczne pismo Cesarza Napoleona.

— C. k. dyrekcya południowej kolei żelaznej podaje następujące ogłoszenie. Śnieżne zasy na przestrzeni kolei na górę Kars są wprawdzie przy złejszej gwałtowności wiatru przekopane, i kolej jest o tyle odmieciona, że w razie potrzeby może nią jechać kilka pociągów; nowa jednak z większą gwałtownością wzrastająca burza zagraża nowymi zaspami tak, że otwarcie komunikacyi między Lublaną a Tryestem niejest jeszcze bezpieczne.

Hiszpania.

(Wiadomości bieżące.)

Madryt, 6. lutego. Margrabia Viluma został mianowany prezydentem senatu. Na przyszły tydzień przedłożony zostanie kongresowi budżet na rok 1858.

— Turcki posel przybył do Madrytu. — Kongres zajmował się mianowaniem biór.

Anglia.

(Wręczenie adresu. — Bil na knujących spiski. — Posiedzenie parlamentu z d. 5. lut.)

Londyn, 7. lutego. Wczoraj o 2 godzinie po południu zgromadziła się izba niższa, by według wczorajszej umowy przedłożyć Jej Mości Królowej w pałacu Buckingham adres powinszowania. Prezydent w stroju swego urzędu, kanclerz skarbu, lord John Russell, sir John Pakington, mr. d'Israeli i sir W. Joliffe stanęli na czele tego posłannictwa. Prezydent z swym sekretarzem i „Serjeant at Arms“ wsiedli do galowego powozu. Po nim jechał lord Palmerston z ministrami i wielu członkami. O 3 godzinie, którą Jej Mość Królowa raczyła przeznaczyć, przybyła deputaeya do sali tronu, gdzie prezydent przedłożył adres. Jej Mość Królowa podziękowała mu w łaskawych wyrazach.

— *Morning Post* zapewnia, że zapowiedziany na poniedziałek bil rządowy nie uszczupli bynajmniej wolności cudzoziemców w Anglii, jeśli tylko nie przekroczą ustaw. Każdy wychodźca, co sprzyśięga się na czyjekolwiek życie za granicą i przygotowuje się popełnić morderstwo w obcym kraju, podlegnie oskarżeniu na podstawie nowego bilu. Sąd składać się będzie z przysięgłych a jak się zdaje w połowie z przysięgłych cudzoziemców a w połowie z Anglików. Będzie to tak zwana *Jury de medietate linguae*. Ustawa taka jest niezawodnie liberalniejszą niż projekt, aby każdy spisek na życie kogokolwiek za granicą poczytywać za proste morderstwo, bo w takim razie musiałaby wejść w wykonanie ustawa co do wydawania

zbrodniarzy. Połączone to także z mniejszą surowością, niż gdyby odnowiono bil względem cudzoziemców z r. 1848, gdzie na samo podejrzenie można było każdego wychodźcę wydać z Anglii.

— Na posiedzeniu parlamentu z d. 5. lutego wniósł *Earl Stanhope* w Izbie wyższej interpelacyę co do nowych przepisów paszportowych. Lord *Clarendon* objaśnia nowe rozporządzenie, dodając, że rząd angielski zawezwie wszystkie inne państwa, aby poszły za przykładem Anglii i udzielały paszportów tylko własnym poddanym. *Earl Grey* przedłożył izbie petycyę w sprawie uwięzionych w Salernie inżynierów angielskich panów Park i Watt. Naomieniając przytem, że obadwaj więźniowie mają słuszne powody uzalać się na swe położenie, obawia się mowca, że dla zerwania stosunków dyplomatycznych z Neapolem nie będzie mógł rząd angielski wstawić się skutecznie za swymi poddanymi. Lord *Clarendon* upewnia, że przerwa w dyplomatycznych stosunkach między Neapolem a Anglią nie pogorsza w niczem położenia uwięzionych inżynierów. Roztrząsając później całą sprawę okrętu „*Cagliari*“, wyraża nadzieję, że obadwaj inżynierowie odzyskają niezawodnie wolność, jak tylko skończy się proces. Rząd angielski zrobił z swej strony wszystko co tylko mógł i postępował według porady adwokatów koronnych; niepodobna było rządowi neapolitańskiemu odmówić prawa stawić pod sąd wszystkich tych, co pośrednio lub bezpośrednio brali udział w nieszczęsnej sprawie okrętu „*Cagliari*“. Nakoniec wnosi mowca, aby dla świeżych zaślubin królowny ułożyć adres gratulacyjny do Królowej. Wniosek ten popiera lord *Derby*, przychyła się do niego rad i lord *Brougham*, korzysta jednak z tej sposobności, aby znanej pod nazwą *Royal marriage — Act* ustawie zarzucić jak największą niemoralność. Adres gratulacyjny uchwała izba jednomyślnie.

— W Izbie niższej zapowiada mr. *Griffiths* interpelacyę w sprawie przekopania międzymorza Suez. *Jeneralny prokurator* oświadcza na zapytanie, że nie odstępuje bynajmniej od zamiaru, wytoczyć proces dyrektorom królewskiego banku angielskiego, namyśla się tylko, czy nie należałoby wytoczyć jeszcze kilka innych podobnych procesów. Lord *Palmerston* wnosi adres gratulacyjny do Królowej z powodu zaślubin najstarszej królowny, *d'Israeli* popiera wniosek a izba przyjmuje go jednomyślnie. *Roebuck* wnosi zapowiedzianą wczoraj interpelacyę względem korespondencyi z rządem francuskim w sprawie wychodźców. Uzalając się naprzód na adresy wojskowe umieszczone w *Monitorze* niemniej też na mowę hrabiego *Morny* w Paryżu i hr. *Persigny* w Londynie, przemawia mowca następującymi słowy: Nikt odemnie nie ceni wyżej przyzmięra Francyi z Anglią ale o wiele więcej jeszcze zależy mi na pomyślności i honorze Anglii. Nie masz żadnego rysu w angielskim charakterze, któryby w jakikolwiek sposób godził się z skrytobójstwem. Wstępując wczoraj do zgromadzenia, aby zapowiedzieć moją dzisiejszą interpelacyę, posłyszałem szepty, czy nie należałoby zmienić ustawy co do cudzoziemców. Mówiono nawet, że jesteśmy już na drodze do takiego postanowienia. Zmieniając jednak prawo przytułku, uwłoczmy najgłówniejszej zasadzie naszej konstytucyi, ponizmy się przed światem i przestaniemy być tym narodem, jakim byli nasi ojcowie. Jeśli Anglia chce zachować swe stanowisko w Europie, nie powinna pozwolić zwichnąć się z swego niezawisłego toru ani prośbami ani groźbami sprzymierzeńca, nie powinna żadną miarą zmienić tej ustawy. Zapytuję się, czy w sprawie bilu o cudzoziemcach lub co do zmiany naszego sądownictwa kryminalnego zawiązała się jaka korespondencya z dworem lub ministrami Francyi?

Lord *Palmerston* oświadcza, że odpowiedź nie nasuwa mu żadnych trudności. Przyznaje też, że hr. *Walewski* wydał notę do hr. *Persigny* z poleceniem, aby wstawił się u rządu angielskiego, czy nie raczyłby według własnego widzenia rzeczy obmyśleć skuteczne środki dla zapobieżenia złemu na przyszłość. Zbijając w dalszym toku zarzuty mowcy przeciw hrabiemu *Persigny*, wyraża się lord *Palmerston* nakoniec: Byłoby to niegodnem angielskiego narodu, gdybyśmy dla kilka gwałtowniejszych wyrazów i adresów francuskich cheieli pominąć to, czego wymaga słuszność i wewnętrzna potrzeba. Wyobraźmy sobie niniejszy stan rzeczy odwrotnie. Przypuścimy, że z Francyi wpadliby tu ludzie, aby dokonać podobnych okropieństw jak w Paryżu, byłoby nam łatwo zachować zawsze stosowną miarę w gniewie i oburzeniu? Mniemam przeto, że trzeba przebaczyć żywszym wyrazom oburzenia we Francyi, i nie zważając na to, wytrwać na drodze, którą poczytujemy za słuszną. Wnio-

sek lorda kanclerza skarbu, aby wdowie i synowi jenerała Have-locka wyznaczyć roczną pensję 1000 funt. sztr., przyjęła Izba jednomyślnie.

Sir Vernon Smith proponuje rezolucję, aby wolno było wschodnio-indyjskiej kompanii zaciągnąć pożyczkę w połączonych królestwach. Mniema wprawdzie, że na potrzeby kompanii wystarczyłoby 8,000,000, lecz dla większego bezpieczeństwa musi kompania pożyczyc 10,000,000 funt. sztr. Pieniędzy na pokrycie pożyczki dostarczą obligacje na dochody indyjskie. Wniosek ten utrzymał się po krótkiej debacie.

Francya.

(Nowiny dworu. — Zakres działania ministra spraw wewnętrznych. — Termin ustawy bezpieczeństwa. — P. Billault w dymisji. — Obostrzenia paszportów. — Wyprawa chińska. — Okręt „Adriatic“.)

Paryż, 7. lutego. Dziś była wielka recepcja w Tuilleryach. Pomiedzy przyjmowanymi znajdowali się członkowie gwardyi eskortowej lansierów, którzy na dniu 14. stycznia towarzyszyli Cesarzowi do teatru opery. Przy tej sposobności rozdawał im Cesarz nagrody.

— Ich Mość Cesarstwo przyjmowali wczoraj Księcia duńskiego, któremu towarzyszyli na audyencyę poseł duński, baron Dirking de Holmfeld, jenerał Schlegel i dwóch oficerów ordonansowych.

— Minister spraw wewnętrznych p. Billault podał się wczoraj do dymisji. Cesarz przychylił się do prośby, a p. Billault oświadczył zaraz tego samego dnia wyższemu urzędnikowi swego bióra, że opuszcza swą posadę. Nad wystąpieniem jego ubolewają powszechnie. P. Billault stał na czele spraw wewnętrznych od r. 1853, kiedy hr. Persigny opuścił ministerium, udając się w poselstwie do Anglii. Przed rewolucją z lutego 1848 był adwokatem na prowincyi, wybrany do zgromadzenia narodowego, odznaczał się darem wymowy. Będąc także członkiem zgromadzenia prawodawczego, należał więcej do stronnictwa zachowawczego, a w r. 1851 zamianował go książę prezydentem członkiem komisji doradczej. Nim objął ministerium spraw wewnętrznych, był naprzód ministrem budowli. Oddany szczerze cesarstwu, uchodził Billault za bardzo zręcznego administratora i wytrawnego męża stanu. Jest także członkiem senatu.

— O przyszłym stanowisku ministra spraw wewnętrznych piszą dziennikowi *Nord* z Paryża, że zakres działalności jego ma być znacznie rozszerzony; oprócz tego będzie mu poruczona także wyższa policja, a radcom państwa zarząd rozmaitych gałęzi administracyi. Ustąpienie pana Billault przypisują głównie tym zmianom; zamach nie był właściwie powodem, lecz przyczynił się tylko do przyspieszenia tych nowych rozporządzeń, które do ministerstwa spraw wewnętrznych przyłączają także policję. Z tej przyczyny prosił także pan Pietri o dymisję.

— Komisja ciała prawodawczego, która zajmuje się rozpoznaniem ustawy bezpieczeństwa, odrzuciła wszystkie poprawki, których przyjęcie nadałoby pewną trwałość ustawie, i nazaczyła dyskusję na 8. b. m. Jak słyhać, ma być zaproponowany trzyletni termin i prawo przedłużenia w razie potrzeby.

— Dziennik *Patrie* upewnia w półurzędowym artykule, że stosunki między Francją a Grecją są znowu na najlepszej stopie.

— Okólnik hrabi Waleńskiego uwiadamia wszystkich francuskich agentów konsularnych o obostrzeniach, wydanych co do przepisów paszportowych. W Konstantynopolu mają powstać agentury policyjne. Aby je uorganizować, odjeżdża do Stambułu jeden z tujszych urzędników policji.

— Rząd francuski miał nieodzownie powziąć postanowienie, podjąć większą wyprawę na wschód. Jak mówią, miała nawet zapasć uchwała, aby wojska szły na Egipt, a w Suez wsiadały na okręta liniowe wiceadmirała Rigeault de Genouilly. Naprzód jednak wyglądają wiadomości o zajęciu Kantonu, i oczekują sprawozdania p. Gros co do obecnej sytuacji politycznej.

— Hrabia Morny mianowany został sprawozdawcą tej komisji ciała prawodawczego, która ma obradować nad ustawami represyjnymi. Twierdzą, że ustawy te utrzymują się jednomyślną uchwałą zgromadzenia. Ministerium sprawiedliwości wygotowuje nanowo ustawę względem nieprawego przywłaszczenia tytułów szlacheckich. Odpowiedni wniosek ma wkrótce przyjść pod obrady zgromadzenia prawodawczego.

— Dziennikowi *Pays* piszą z Londynu z d. 3. lutego: Na pokładzie eskadry admirała Seymour panuje powszechne przekonanie, że po zajęciu Kantonu uderzą połączone floty na Tien-Sing, jeśli dwór pekingski nie ustąpi. Tien-Sing leży po lewym brzegu tak zwanej białej rzeki Pey-Ho, która wpada w żółte morze. Miasto samo należy do rządu najznaczniejszych i najbogatszych miast fabrycznych. Jest to jedyne targowisko, które zaopatruje Peking w wszelkiego rodzaju żywność, szczególnie zaś dostarcza prowiantu armii i flocie cesarskiej. Zajęcie Tien-Singa nabawiłoby Peking niechybnej nędzy głodu.

— W sprawie znanego okrętu amerykańskiego „Adriatic“ donosi korespondent *Gazety wrocławskiej* zgodnie z wiadomościami kilku innych dzienników, że ze wszystkiego, co pisało w tym przedmiocie, to tylko prawda, że okręt umknął rzeczywiście z marsylskiego portu. Dotychczas jednak nie przytrzymało go nigdzie, a nawet i nie ścigano. Marsylska zwierzchność morską zapytywała wprawdzie w tym względzie ministerium spraw wewnętrznych, otrzymała jednak stanowczą odpowiedź, że rząd francuski nie ma prawa ścigać zbiegłego okrętu, bo chodzi tu tylko o prywatny proces han-

dlowy. Uszkodzonym ucieczką tą kupcom marsylskim pozostaje jedyny środek, udać się z żalobą swą do sądów amerykańskich.

Belgia.

(Kongres literacki. — Sledztwa zamachu.)

Bruxela, 6. lutego. W literackich i artystycznych sprawach zwołany będzie tutaj w miesiącu wrześniu b. r. „Congrès de la propriété litteraire et artistique“. Dziennik *Moniteur* dodaje, że rząd wziął ten kongres pod swoją opiekę. Wydział, który ma zajmować się rozpoznaniem dzieła, jest już mianowany. — W skutek zamachu na życie Cesarza Napoleona rozpoczęto w Ostendzie sledztwa, jednak z tych dowiedziano się nie wiele. Według doniesień antwerpskiego dziennika mają przesłuchani urzędnicy celni w Ostendzie wystąpić za świadków w tej sprawie. Jest prawie dowiedzione, że bomby były na Ostendę do Francji przewiezione; wazyły 2 kilg. 4 hektgr., za które opłacono 2 franki i kilka centymów.

Włochy.

(Organizacya konsulatów.)

Turyn, 4. lutego. Izba otworzy posiedzenia dopiero w przyszły poniedziałek t. j. 8. b. m. Między projektami ustaw znajduje się jeden względem reorganizacyi sardyńskich konsulatów. Projekt ustawy zawiera 156 artykułów. Konsulowie mają być na przyszłość podzieleni na dwie kategorie, z których pierwsi muszą być koniecznie sardyńskimi poddanymi. Konsulowie otrzymują płacę osobistą, honorarium na mieszkanie i pewną kwotę z tax konsularnych; także mogą otrzymać emeryturę. Do drugiej kategorii mogą należeć także i poddani innych państw, jednak ci niepobierają prócz tax konsularnych nic więcej. Stypendya albo płace pierwszej kategorii zaczynają się od 1500 franków i sięgają aż do 6000 franków.

Niemce.

(Czynności sejmu związkowego. — Nowiny dworu hanowerskiego.)

Na posiedzeniu sejmu związkowego z 4go b. m. przedłożył w istocie kr. duński poseł notę swego rządu co do wniesionego na sejmie związkowym zażalenia stanów księstwa Lauenburgskiego względem konstytucyi tamtejszej. W tej nocy ogłasza rząd duński wniesione zażalenia za bezzasadne i w dowód tego przytacza obszernie wyjaśnienia. Oddano ją przynależnym wydziałom do rychłego sprawozdania.

To samo zrobiono z następującym wnioskiem posła hanowerskiego:

„Zgromadzenie związkowe raczy równocześnie z powzięciem uchwały co do sprawy konstytucyjnej księstw Holsztynu i Lauenburgu, lub też zaraz potem zażądać od rządu duńskiego, ażeby aż do wypełnienia głównej uchwały związkowej nieuchwalał ani też zaprowadzał nowych ustaw, rozporządzeń i podatków w Księstwach aż do najbliższego zebrania się rady państwa.“

Hanower, 6. lutego. Dnia dzisiejszego przyjmował Król, jak donosi gazeta hanowerska, nadzwyczajnego ambasadora i pełnomocnego ministra Cesarza Francuzów, hrabię Damremont, na osobnej audyencyi, i przyjął z rąk jego własnoręczne pismo Cesarza Napoleona.

Rosya.

(Sprawozdanie ministra spraw wewnętrznych.)

Petersburg, 30. stycznia. Z ministerium spraw wewnętrznych wyszło sprawozdanie za rok 1856, to jest drugie w ciągu panowania Alexandra II. W stępie wymienia minister, jakie ułatwienia, łaski i dogodności wyświadczone zostały w ciągu tego roku, a które wywarły najpomyślniejszy wpływ na dobro całego państwa. Do tych należą: uchwała rekrutacyi trzyletniej, rozporządzenia co do 66 milionów rubli zaległych podatków; zniesienie utrudniającej obrót handlowy kwarantany w portach czarnego morza; uwolnienie 9000 osób z pod nadzoru policyjnego; zniesienie posad jenerał-gubernatorów w ośmiu południowych guberniach, i t. d. Pierwszą wyłącza część tworzy raport policyi co do stosunków moralności i podaje kryminalną statystykę, z której daty by się czerpać ciekawe porównania z innymi państwami, gdzie nie jak w Rosyi, ludność 70 milionowa liczy po 600 mieszkańców na jeograficzną kwadratową milę. Raport wymienia 32.361 wypadków kryminalnych, między temi znajduje się 20.631 kradzieży, a między temi 7377 kradzieży koni. W Besarabii, Orenburgu i w zachodnich prowincjach popełniono najwięcej kary godnych występów. Minister okazuje przy tej sposobności, że przemysłnictwo było powodem wydania wielu ostrych rozporządzeń w zachodnich guberniach, i że dla tego w tych prowincjach liczba winowajców jest tak wielka. Z tych co się stali winnymi tych 32.000 przestępstw prawa, wysledzono w ciągu roku tylko 23.015, między temi znajduje się 2896 kobiet. Zaś ze względu na stan wypadu na stu przestępców 38 włościan koronnych, 25 włościan prywatnych, 15 mieszkańców miejskich, 7 wojskowych, 5 zydów, 3 azyatyckich przychodźców, 3 ze szlachty, 2 poddanych koronnych, 1 duchowny, i 1 cudzoziemiec. W miastach przypada na 1250, a po wsiach na 3354 mieszkańców jedno tylko przestępstwo. Liczba nienaturalnych wypadków śmierci wynosi blisko 8000, z których więcej jak piąta część pochodzi z pijaństwa. W ciągu tego roku było we wszystkich więzieniach 121.558 uwięzionych, z tych uwolniono 101.145 a pozostało 20.413 osób. Zaś wykazy dochodu z podatków są bardzo niepomyślne.

W 1856 roku miało w ogóle wpłynąć do kasy 78,199,903 rubli, z tych wpłynęło rzeczywiście tylko 42,416,366 rubli. W tych 78 milionach były wliczone i zaległości w kwocie 32,981,281 rubli, ale z nich podniesiono tylko 5,224,254 rubli, podczas gdy nowych narosło do 9,214,761 rubli; te zostały cesarską uchwałą na rok przyszły przeniesione.

Moskwa, 24go stycznia. Cesarski uniwersytet obchodził uroczystość 103 rocznicy swego istnienia, na której znajdowało się tą razą liczne zgromadzenie znakomitych osób. — Po odbytem nabożeństwie w kościele uniwersyteckim, odczytał profesor Kalinowski rozprawę „O próbach aklimatyzowania najpożyteczniejszych roślin i zwierząt“, a profesor Sokołow miał mowę w łacińskim języku *de corporis humani vasis*, poczem po małym raporcie uniwersytetu, przedsięwzięto rozdawanie nagrody, złotego i srebrnego medalu między uczaiów; uroczystość zakończył narodowy hymn.

Księstwa Naddunajskie.

(Rozwiązanie dywanów.)

Firman tureckiej Porty względem rozwiązania obu dywanów ad hoc w księstwach został wysłany z Konstantynopola umyślnym posłańcem dnia 16. stycznia, a 20. znajdował się już w Bukareszcie. Właśnie w tym samym dniu wyrzekła europejska komisja jednogłośnie rozwiązanie także i mołdawskiego dywanu. Dnia 21. oddano firman komisarzowi Porty, Saffet Efendemu, i dnia 24. ogłoszono go w Bukareszcie a dnia 25. w Jasach. Kajmakam Mołdawii zabronił wszelkiego nadal zebrania dywanu ad hoc i rozkazał miejscowej władzy czuwać nad spokojem i utrzymaniem porządku.

Turcyja.

(Wojska do Albanii i do Hercegowiny. — Burze morskie. — Rekruci czerkiescy. — Falszerze banknotów. — Doniesienia z Teheranu. — Wiadomości bieżące.)

Abdi Basza, jenerał dywizyi i szef jenerałnego sztabu armii Rumelii, został mianowany gubernatorem Albanii; on, równie jak Ismail Basza, będą wkrótce dosyć mieć wojska, by wystąpić z dostateczną siłą. Do Serbii wysłała Porta nadzwyczajnego posła w osobie Ethem Baszy. Właśnie wsiada na okręt 4 bataliony piechoty pod dowództwem Halim Baszy; są one przeznaczone na albańsko-czernogórska granicę. Ta brygada wylądowała w adryatyckim morzu pod Durazzo. Nominowanie Abdy Baszy, znanego z dzielności oficera, gubernatorem Albanii, daje powód do domysłów, że Porta i tam obawia się podobnych wypadków, jak w Hercegowinie. Ismail Basza, komendant rumelskiego korpusu armii, otrzymał rozkaz wysłać od siebie zasilek wojska. — Podczas obecnej ciężkiej zimy, gdzie nawet w Konstantynopolu leży śnieg na 2 stopy, nie można nawet i myśleć o wojskowych działaniach. Radca tanzymatu i historyk Achmed Dzewdet Effendi wydał historię tureckiego państwa w tureckim języku. To dzieło wyszło właśnie z pod prasy. — Na czarnym morzu rozbił się angielski bryg „John Metall“ pod Kili na azyatyckim wybrzeżu; z wyjątkiem dwóch ludzi zatonoło wszystko. Tego samego losu doznał sardyński bryg „Ferucio“ pod Karaburnu; włącznie z kapitanem utonęło 10 ludzi. Na śródziemnym morzu wydarzyło się także wiele wypadków. — Pod Mojsnem walczą ze sobą dwa koczujące plemiona, Szamarowie i Anazowie. Jeżeli rząd nie zapobiegnie temu zawczasu, natenczas mała Azja może stać się wkrótce widowiskiem ważnych wypadków. Równocześnie niepokoją okolice Erzincanu i Erzerum hordy Kurdów i Turkomanów. — Do Konstantynopola przybywa znaczna liczba Czerkiesów i Turkomanów, którzy zaciągają się do tureckiej armii po części jako ochotnicy, po części zaś jako zastępcy za synów majetnych rodzin. — W Konstantynopolu powiodło się policyi wysledzić nową fabrykę fałszowanych tureckich banknotów; sprawców oddano do przynależnej władzy. Ta fabryka była w mieszkaniu pewnego litografa, u którego znaleziono wszelkie przygotowania nie tylko do robienia teraz w obiegu będących banknotów, ale oraz do naśladowania nowych, które dopiero przed ośmiu dniami zostały wydane. Prócz tego znaleziono znaczną ilość banknotów jeszcze nie porozrzuconych. — Jenerał gwardyji i komendant cesarskiego pałacu popadł w niełaske i utracił swój urząd. — W Teheranie miały się wydarzyć wypadki cholery. Marszałek Pelissier otrzymał orderzy słońca i lwa. Feruk Chan, który temi dniami przybędzie na francuskim parostatku, ma w swojej świcie wielu francuskich oficerów-instruktorów, nareszcie pana Hirvy, francuskiego orientalistę, który ma być profesorem na zaprojektowanym uniwersytecie w Teheranie. — Do powyższych przyłączamy jeszcze wiadomości dziennika *Temesch. Ztg.*, który donosi o ucieczce dwóch z czasów ostatniej wojny w Widdynie na wygnaniu żyjących kurdyjskich książąt, Izdeszira i Mansurbeya, i że do Nervigne, o sześć mil od Mostaru, przybyły z Sarajewa dwa bataliony piechoty, dwie kompanie artylerji i 350 ludzi nieregularnego wojska. Ten oddział ma mieć przeznaczenie udać się do Gazka, a ztamąd po ściąganiu posiłków na czarnogórska granicę.

A z y a.

(Obrona jenerał-gubernatora w Indyach.)

East India House ogłasza notę jenerał-gubernatora Indji, lorda Caningga, datowaną z warowni Williams dnia 11. grudnia 1857. Jenerał gubernator zbija w tej nocie punkt za punktem oskarżenia, jakoby zaniedbał użyć odpowiednich środków na przytłumienie powstania, i że w ukaraniu winowajców przeszkadzał wojskowym wła-

dzom. Głównym zarzutem było to, że natychmiast nieogłosił w całym Indyach wojennego sądu. Na to odpowiada lord Canning, że wojenny sąd byłby niedostatecznym, owszem że wydał daleko ostrzejsze edykta, niż obwieszczenie zwykłego wojennego sądu. I tak, dnia 30. maja wydał rozporządzenie, że każdy, który stanie się winnym udziału albo wspierania powstania, utraci równocześnie życie i majątek; że posiadanie broni w dystryktach dokładnie oznaczonych jest zakazane pod karą, i że ustanowieni komisarze posiadają pełnomocnictwo, skazać i ukarać winowajców bez dalszej prawnej obrony. Dekret z dnia 6. czerwca naznacza karę śmierci i utratę wszelkich dóbr na każdego, kto by usiłował wywołać w armii zaburzenie. Przy śledztwie i ukaraniu podobnych zbrodni mieli komisarze cywilni i wojskowi także nieograniczone pełnomocnictwo. Prócz tego miała policya prawo, aresztować każdego na samo tylko podejrzenie; dzierżawcy byli zobowiązani pod zagrożeniem ciężkiej kary wskazać wszystkich podejrzanych, nareszcie skonfiskowano bez litości dobra wszystkich podejrzanych albo zbiegłych osób. Później dowiedział się rząd, że wielu nadużywało udzielonego pełnomocnictwa, i że niewinnych Sepojów karano na równy sposób z winnym. Chcąc temu zapobiedz, ogłosił później jenerał-gubernator edykt, który w Kalkucie a później nawet w Anglii ściągnął lordowi wyrzuty niewczesnej łagodności; ale nawet i ten edykt był zastosowany tylko do władz cywilnych i w żadnej mierze niewstrzymywał wyroków wojennego sądu. A przecież ocalił wielu niewinnych, zatem osiągnął, co nakazuje słuszność i sprawiedliwość.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Tryest, 10go lutego. Z Hercegowiny donoszą, że Selim Basza przybył do Trebinii. Zażądał, aby dwaj katęgi z Duzi i naczelnicy rajów stawili się w Trebinie. Dotychczas tylko jeden z katęgów usłuchał wezwania. Oddział Baszy-Bozuków zajął Poljice i zagroził linii odwrotnej z Duzi do Zubzi, co zniewoliło rajów cofnąć się wraz z Uskokami i małą liczbą Montenegrynow. W Zubzi mają trzymać się tameczni rajowie wspólnie z oddziałem Montenegrynow.

Londyn, 10. lutego. Na wczorajszym posiedzeniu *Izby niższej* powstawali na zasadę bilu o cudzoziemcach lord John Russel i wielu konserwatystów, D'Israeli i Peleici sprzeciwiali się tylko co do szczegółów. Mimo to utrzymał się bil większością 299 głosów przeciw 99.

Urzędowa poczta zamorska z Kalkuty z d. 9. donosi: Jenerał Collin Campbell obsadził Furrakabad i zdobył Currupore. Straty Anglików nieznaczne. Kanton 29. Wczoraj wysiadło na ląd 9600 Anglików i 900 Francuzów, a dziś o 9. zrana zdobyli mury i zajęli wyżyny wewnątrz miasta. Opór był nieznaczny, miasto nie wiele ucierpiało.

Times odebrała wiadomość, że jenerał Outram trzyma się ciągle w Allumbaghu, a wszystkie doniesienia z Indji przedstawiają się w pomyślnym świetle.

Rzym, 4go lutego. Kardynał Mario Matteo, subdyakon św. kolegium, mianowany został kanclerzem Jego Świątobliwości. Zakazane od r. 1849 pochody masek po ulicach pozwolono na 3 dni bieżącego karnawatu.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 12. lutego. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny: męcz pszenicy (84³/₄ E) 2r.30k.; żyta (78 E) 1r.29k.; jęczmienia (69 E) 1r.12; owsa (48³/₄ E) 1r.3k.; breczki 1r.31k.; grochu 1r.24k.; ziemniaków 46k.; — cetnar siana 1r.7k.; okłotów 45k.; — sąg drzewa bukowego 10r.15k., sosnowego 8r.7k. mon. konw.

Kurs lwowski.

	gotówka		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski . . . . . mon. konw.	4	43	4	46
Dukat cesarski . . . . . " "	4	46	4	49
Półimperyal zł. rosyjski . . . . . " "	8	16	8	20
Rubel srebrny rosyjski . . . . . " "	1	36	1	37
Talar pruski . . . . . " "	1	32 ¹ / ₂	1	33 ¹ / ₂
Polski kurant i pięciozłotówka . . . . . " "	1	10	1	11
Galicj. listy zastawne za 100 złr. . . . . } bez	79	7	79	40
Galicj. listy zastawne za 100 złr. . . . . } kuponów	78	9	78	40
5% Pożyczka narodowa . . . . . }	84	12	85	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 12. lutego.		złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów	100 po	79	30
" przedał "	" 100 po	—	—
" dawał "	" za 100	—	—
" żądał "	" za 100	80	—
Wartość kuponu od 100 złr.	. . . . .	—	27 ¹ / ₂

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 10. lutego o pierwszej godzinie po południu.
Pożyczka narodowa 5% 85—85¹/₁₆. — Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 93—94. — Lomb. wen. pożyczki z 5% 96—97. Obligacje długu państwa 5%

81 $\frac{1}{2}$ —81 $\frac{1}{2}$, det. 4 $\frac{1}{2}$ % 72 $\frac{1}{2}$ —72 $\frac{1}{2}$, det. 4% 64 $\frac{1}{2}$ —64 $\frac{1}{2}$, detto 3% 50—50 $\frac{1}{2}$.
 detto 2 $\frac{1}{2}$ % 41 $\frac{1}{2}$ —41 $\frac{1}{2}$, detto 1% 16 $\frac{1}{2}$ —16 $\frac{1}{2}$. Oblig. Glogn. z wypłatą 5%
 97. — Detto Oedenburgs. z wypłatą 5% 96 — — — Detto Peszt. 4%
 96 — — Detto Medyol. 4% 95 — — — Obligacye indemn. niższ. austr.
 5% 88 $\frac{1}{2}$ —88 $\frac{1}{2}$, detto węgier. 79 $\frac{1}{2}$ —80, — detto galic. i siedmiogr. 79—79 $\frac{1}{2}$.
 detto innych krajów koron. 86—86 $\frac{1}{2}$. Oblig. bank. 2 $\frac{1}{2}$ % 64 — 64 $\frac{1}{2}$. — Po-
 życzka loter. z r. 1834 339 — 340. Detto z roku 1839 132 $\frac{1}{2}$ —133. — Detto
 z r. 1854 107—107 $\frac{1}{2}$. Renty Como 16—16 $\frac{1}{2}$.

Galic. list. zastawne 4% 78—79. Póln. Oblig. Prior. 5% 87—87 $\frac{1}{2}$. —
 Glognickie 5% 80—80 $\frac{1}{2}$. Obligacye Dun. żegl. par. 5% 85—85 $\frac{1}{2}$. — Oblig.
 Lloyd (w srebrze) 5% 87 — 88. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po
 500 frank. za szt. 111 — 112. Akcyi bank. narodowego 989 — 990. Akcyje
 c. k. aprzyw. towarzystwa kred. 249 $\frac{3}{4}$ —250. — Akcyje niż. austr. tow. eskomp.
 124—124 $\frac{1}{2}$. — Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej kol. 234 — 236. — Detto
 póln. kolei 179—179 $\frac{1}{2}$. — Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 316—316 $\frac{1}{2}$. —
 Detto kolei ces. Eliz. po 200 zlr. z wypłatą 30% 102 $\frac{3}{4}$ —102 $\frac{3}{4}$. Detto Połud.
 północn. niem. komunikacyjnej kol. żel. 95 — 95 $\frac{1}{2}$. — Detto ciszańskie kolei
 żel. 100 $\frac{3}{4}$ — 101. Detto Lomb.-wen. kol. żel. 259 — 260. — Detto Cesarza
 Franc. Józ. wschod. kol. żel. 196 $\frac{1}{2}$ —196 $\frac{1}{2}$. Detto losy tryest. 105 — 105 $\frac{1}{2}$.
 Detto tow. żegl. parowej 554 — 556. Detto 13. wydania 101—101 $\frac{1}{2}$. Detto
 Lloyd 393 — 395. Peszt. mostu łańcuch. 59 — 60. Akcyje młyna parowego
 wiedeń. 65 — 66. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 19 — 20. Detto 2.
 wydania 29 — 30. Esterhazego losy 40 zlr. 79 — 79 $\frac{1}{2}$. Windischgrätz losy
 25—25 $\frac{1}{2}$. — Waldsteina losy 27—27 $\frac{1}{2}$. — Keglevicha losy 16 $\frac{1}{2}$ —16 $\frac{1}{2}$. Ks.
 Salma losy 43 — 43 $\frac{1}{2}$. St. Genois 38—38 $\frac{1}{2}$. Palfego losy 40 $\frac{1}{2}$ — 41. Cla-
 rego 38 $\frac{1}{2}$ —38 $\frac{1}{2}$.

Amsterdam 2 m. 88 $\frac{1}{2}$ l. Augsburg 106 $\frac{1}{2}$. Bukareszt 31 T. 268 $\frac{1}{2}$. —
 Konstantynopol 31 T. — — — Frankfurt 3 m. 105 $\frac{1}{2}$ l. — Hamburg 2 m.
 78. — Liwurna 2 m. 104 $\frac{1}{2}$. — Londyn 3 m. 10 — 20. — Medyolan 2 m.
 105. — Paryż 2 m. 123 $\frac{3}{8}$. — Cesarzskich ważnych dukatów agio 7 $\frac{1}{2}$ — 5 $\frac{1}{2}$.
 Napoleons'dor 8 12 — 12 $\frac{1}{2}$. Angielskie Sover. 10 20 — — — Imperyal
 Ros. 8 23 — 24. Srebro — —.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 12. lutego.

Oblig. długi państwa 5% 81 $\frac{1}{2}$ /₁₆; losowane obligacye 5% —; obligacye
 długi państwa 4 $\frac{1}{2}$ % 72 $\frac{1}{2}$; 4% 65; — 3% —; 2 $\frac{1}{2}$ % —; pożyczka loter.
 z r. 1834 —; z r. 1839 135 $\frac{1}{2}$; z r. 1854 108 $\frac{1}{2}$; pożycz. nar. z r. 1854: 85 $\frac{1}{2}$. — Oblig.
 banku —. Akcyje bankowe 991. — Akcyje zakładu kredytowego 250 $\frac{1}{2}$. Akcyje
 kolei póln. po 1000 zlr. 1797 $\frac{1}{2}$. Austr.-franc. akcyje kolei żelaz. po 500 fr.
 z wypłatą w ratach 315 $\frac{1}{2}$; detto z pełną wypłatą —; kolej żelazna lomb.-wene-
 cka —. Akcyje kolei nadciśkiej — —. Kolej cesarszowej Elżbiety — —. Kolej
 połud. póln. komunikacyjna 189 $\frac{1}{2}$. Akcyje żeglugi parowej na Dunaju po 500 zlr.
 557 $\frac{1}{2}$. Akcyje żeglugi parowej Lloyd'a po 500 zlr. 410. Akcyje niższo-austr. To-
 warzystwa eskomptowego po 500 zlr. 620. — Galic. listy zast. 4% —. Oblig.
 indemn. niż.-austr. —; detto innych krajów koron. —; detto galicyj. 78 $\frac{3}{4}$.
 detto węgierskie 79 $\frac{3}{4}$. — Amsterdam 88. Augsburg 106 $\frac{1}{2}$ l. Bukareszt 268. —
 Konstantynopol —. Frankfurt 105 $\frac{1}{2}$. Hamburg 78. — Lipsk —. Liwurna —.
 Londyn 10 — 15 $\frac{1}{2}$. Medyolan 105 $\frac{1}{2}$. Marsylia — —. Paryż 123 $\frac{1}{2}$. Agio duk.
 ces. 7 $\frac{1}{2}$.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 12. lutego.

Hotel rosyjski: PP. Ochocki Zefirin, z Zarwanicy. — Hr. Dunin-Bor-
 kowski Alexander, z Winniczek. — Kęszycki Teodor z Dźwisogrodu. — Szy-
 manowski Franciszek z Bobiatyna.

Hotel Langa: P. Ks. Thurn-Taxis Emerich, c. k. pułkownik, z Żółkwi.

Hotel europejski: PP. Pierchala Ignacy, z Uszkowiec — Br. Błażowski
 Krzystof, z Jazlowca.

Do domu prywatnego: PP. Br. Batalia, c. k. przeł. obw. z Obertyna. —

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 12. lutego.

PP. Blum Jan, c. k. kap., do Stryja. — Cywiński Fr., do Delejowa. —
 Br. Josika, c. k. pułkownik i Mayer c. k. rotm., do Brzeżan. — Mascha Woj-
 ciech, c. k. porucz., do Stanisławowa. — Marmarosz Józef, do Kamionki woło-
 skiej. — Br. Müllitz Dytrych, c. k. rotmistrz, do Stebnicy. — Petrowicz
 Xawery, do Wołostkowa. — Poselt Juliusz, c. k. podpułkownik, do Drohowyża. —
 Br. Poten Henryk, król. ang. porucz., do Lądowa. — Truskolawski Leon, do
 Płonny. — Torosiewicz Michał, do Połtwi. — Torosiewicz Fr., do Holhoca —
 Torosiewicz Jan, do Wolicy. — Thulie Jan, do Rzepniowa. — Br. Vieregel,
 c. k. porucz., do Wiednia.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 11. lutego.

Pora	Barometr w mierze parys. spro- wadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan po- wietrza wilgot- nego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	332.19	— 11 8 ^o	90 7	południowy	st. pochmurno
2. god. popoł.	332.04	— 5.0 ^o	89 6	"	cichy jasno
10. god. wiecz.	332 27	— 10.4 ^o	79.4	"	"

TEATR.

Dziś opera niemiecka: „Beniowski.“

Jutro przedstawienie niem.: „Der Zerrissene.“

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 18. lutego: Licytacja n^o dostarczenie kamienia na drogi eraryalne
 w obwodzie Stryjskim za pomocą ofert w Stryju.

Dnia 19 lutego: Wydierżawienie lub sprzedaż dóbr Dydiatycze w Prze-
 myślu. — Sprzedaż realności pod nr. 853 $\frac{1}{4}$ we Lwowie.

Dnia 22. lutego: Sprzedaż dóbr Tumanowice w Przemyślu. — Sprze-
 daż realności pod nr. 58 w Jarślawiu. — Licytacja na dostarczenie kamie-
 nia na gościniec w okręgu Nadworny za pomocą ofert w Stanisławowie.

Dnia 23. lutego: Sprzedaż praw massy Prata Potockiego we Lwowie.
 Wydierżawienie markietanstwa na cyradelli za pomocą ofert we Lwowie.

Dnia 25. lutego: Sprzedaż realności pod nr. 203 i 205 $\frac{1}{4}$ we Lwowie. —
 Wydierżawienie propinacyi w Jaryczowie. — Sprzedaż dóbr Szeptyce we
 Lwowie. — Licytacja na wyrepyrowanie dróg w obwodzie Żółkiewskim z
 pomocą ofert w Żółkwi.

Dnia 26. lutego: Sprzedaż realności pod nr. 26 we Lwowie. —
 Sprzedaż realności pod nr. 283 $\frac{1}{4}$ we Lwowie.

KRONIKA.

Bal z loteryą fantową, który Towarzystwo Dobroczynności zeszłej nie-
 dzieli na dochód Zakładu Sierot i Ubogich urządziło, uwzględni raczyła publi-
 czność łaskami swemi, a licznym zebraniem się w salach reductowych i prędkim
 rozebraniem asygnacyi loteryjnych, okazać bez wątpienia chciała, ile wystawić
 pragnie poświęcenie się Towarzystwa pięknemu powołaniu ludzkości, i że bar-
 dzo cenić umie trudy tych Pań i Panien, które się zajmowały zbieraniem i
 sprzedażą losów loteryjnych. — Ogół zebranej sumy tak z sprzedaży wstępnych
 biletów, jak i asygnacyi loteryjnych, przyniósł 1.973 zlr. 38 kr. — z czego po
 odciążeniu kosztów urządzienia balu i wydatków przytem nieodzownych wilości
 271 zlr. 38 kr. — pozostało czystego dochodu 1.702 zlr. — Z tej publicznie
 dowiedzionej życzliwości Towarzystwo Dob. nabiera otuchy, że publiczność
 pragnie je wspierać i utrzymywać, zatem Wydział Towarzystwa nie omieszka
 i nadal wywdzięczać się jej zleceniu jak najtroskliwszą opieką Sierot i Ubo-
 gich, i składa przytem najczulsze podziękowanie wszystkim, którzy loteryje tylu
 pięknymi fantami wyposażyli, a Damom, iż się z szczerem zajęciem nie szcze-
 dząc trudów poświęciły zbieraniu i sprzedaży losów.

— W Tarnopolu wyprawiono 14. stycznia na pomnożenie funduszu wybu-
 dowania tamtejszego szpitalu dla chorych loteryę fantową, połączoną z zabawą
 muzykalną. Przychód był bardzo pomyślny; bo po opędzeniu wszystkich wy-
 datków, wpłynęła na fundusz budowy suma 1102 zlr. 7 kr. m. k. Banda mu-
 zyczna c. k. pułku huzarów księcia Württembergskiego przyczyniła się swoją
 grą bezpłatnie.

— Dnia 1. stycznia otruł się przypadkiem dwuletni syn kameralnego leśni-
 czego R. L. w Solotwinie zażyciem kilku kropel trucizny strychninu, którą
 w należytem miejscu przechować zaniedbano.

— Urząd targowy stołecznego miasta Lwowa dokonał od 1. do 10. lutego
 1858 następujących czynności:

1. L. Sch. — L. A. — Izraelici za nieupoważniony handel owocami
 południowemi zostali skazani na karę pieniężną.

2. Ch. H. piekarz, M. H. Izraelita handlarz owocami południowemi za
 używanie wag polskich zostali okarani konfiskatą tych wag.

3. Rzeźnikom F. M. — B. H. — wdowie po rzeźniku A. Z. — M. R.
 za nienależyte dowożenie kości i rzeźnikowi F. M. — za brak wagi i niena-
 leżne dowożenie kości skonfiskowano wydane mięso na fundusz ubogich miej-
 scowych, partyom wydano inne mięso, a rzeźników i rzeźniczkę pociągnięto
 prócz tego za przekroczenie taryfy do odpowiedzialności.

4. A. Sz. — handlarzkę wieprzowiną za przedawanie wydętej cielęciny
 obłożono karą pieniężną.

5. Th. K. handlarce wieprzowiną za przedawanie węgrowatej wieprzo-
 winy, skonfiskowano węgrowatą wieprzowinę i prócz tego dotknięto ją karą
 pieniężną.

6. Za oszukiwanie publiczności pokątnem przedawaniem drzewa na opał
 składaniem paliwa na ulicy, następnie lupaniem polan i przekładaniem po gospo-
 dach zajęznych i innych domach odstawionego do Lwowa albo na targowicę
 przywiezionego drzewa na opał, zostali jeden chłop z Hryniowa i dwaj chłopci
 z Żyrawki karą pieniężną obłożeni.

7. M. L. — S. L. — Izraelici zostali skazani na karę pieniężną za
 nieuprzątnienie swych towarów z targowicy w niedzielę podczas przedpołu-
 dniowego nabożeństwa w kościołach.

8. L. W. Izraelitka za nieupoważniony handel korzeniem została do-
 tknięta karą pieniężną — M. M. i R. Sz. przekupki, — za przekupowanie jaj
 konfiskatą i sprzedażem jaj na fundusz ubogich miejscowych.

9. W lokalach wszystkich wędlinarzy i kielbaśników przedsięwzięto
 w obecności urzędników lekarskich rewizję względem czystości używanych
 sprzętów i narzędzi ich profesyi, równie jak miary i wagi, i wszędzie znale-
 ziono požądane ochędóstwo i porządek.

10. Ch. K. Izraelita za nieupoważniony handel tandeciarski został obło-
 żony karą pieniężną.

11. S. G. A. Izraelitka skazana została na karę pieniężną za używanie
 niecymentowanej wagi w handlu owocami południowemi.

Dodatek tygodniowy Nr. 7.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Galicyjskie c. k. Towarzystwo gospodarskie. Sprawozdanie ko-
 mitetu c. k. Towarzystwa gosp. gal. przedłożone na 24. ogólnem zgro-
 madzeniu dnia 5. lutego 1858.

2. Dóm Ubogich. Wynikłości obrotu funduszu Ubogich wykazane za rok
 administracyjny 1857.

3. Zakład Ślepych we Lwowie. Stan kasy gal. Zakładu dla ciemnych
 we Lwowie od 1. stycznia do 31. grudnia 1857.